

[Kai Moltke.]

socialorganisationer og en række andre ting. Allerede lokalrådenes eksistens er jo tegnet på en mammut, der har forædt sig, sådan at centraliseringsprocessen i administration, i repræsentative opgaver må tages op igen på en ny måde, efter et nyt mønster. Jeg gad vide, hvor meget af dette lovforslag der holder i det øjeblik vi er færdige med at diskutere Storkøbenhavns kommende forfatning, opbygning og indretninger her i området.

Derfor kan jeg ikke andet end give repræsentanterne fra Nordjylland ret i, at når vi har en sådan grænse mellem 2 købstæder som Limfjorden, er det selvfølgelig meget godt, at tunnelen er kommet i orden, men hele Nørresundby behøver dog ikke at køre over i Ålborg ad én gang; derfor er jeg betænkelig ved, at man foretager sådanne skridt, når der ikke er indledt realitetsforhandlinger, når Nørresundby klart har udtalt sin vilje til at videreføre og udvikle sig som en selvstændig købstad, som det nu engang gennem adskillige årtier har været skik her i landet. På samme måde er jeg ikke imod centraliseringen, men jeg ønsker et færdigt mønster, at demokratiseringsprocessen sættes ind sammen med storkommunen ved, at mønsteret lægges for, hvordan man skaber arbejdsdygtige lokale organer, som kan supplere embedsmandspyramiden, som kan supplere den centralisering af magten, der ligger i disse mammutkommuner med meget små repræsentationer for en meget stor befolkning.

Ud fra disse synspunkter må jeg på nærværende tidspunkt advare imod en hastværksgennemførelse af udvalgsflertallets og regeringens forslag om konstituering af storkommuner under lidet demokratiske former og under så mekaniske former, at folketinget omtrent er sikker på at nå til samme resultat, som jeg i sin tid som barn så på en othellokage, der blev serveret ved en begravelse: vi ses igen.

Fanger: I Århusområdet er ét problem tilbage, nemlig Solbjerg kommune. Den havde oprindeligt planlagt en sammenslutning med Beder-Malling, men da denne kommune nu kommer med i Storårhuskommunen, ønsker Solbjerg også at komme med. Jeg foreslår derfor, at dette sker enten igennem denne lov eller igennem kommunal-

reformkommissionen, og hvis den sidste udvej vælges, henstiller jeg, at det sker hurtigst muligt.

Peter Jørgensen: Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men jeg har lyst til at sige et par ord til hr. Søren Jensen og til hr. Peter Nielsen, der begge argumenterer for, at folketinget ikke har haft rimelig tid til at behandle de problemer, der her er tale om. Det ved de to herrer udmærket godt ikke er tilfældet. Vi har her i tinget behandlet lovforslaget om den kommunale inddeling for omkring 1½ eller 2 år siden; det blev vedtaget enstemmigt, og det er jo ikke forbudt folketingets medlemmer at være opmærksom på, hvad der foregår her i tinget. Loven blev vedtaget aldeles enstemmigt, også med de to herrers stemmer. Derfor synes jeg, det er noget urimeligt, at man nu kommer her og fortæller folketinget, at man ikke har haft tid til at behandle de problemer, der ligger omkring dette lovforslag. Jeg mener, man har haft rimelig og god tid, og derfor kan jeg ikke acceptere de argumenter, som fremføres for, at man nu skulle udskyde vedtagelsen af dette lovforslag.

Vi har, siden vi vedtog loven om den kommunale inddeling, vedtaget styrelseslovgivningen og loven om amtsinddelingerne, og jeg synes, det ville være helt urimeligt over for de tre store købstadområder, hvis deres problemer ikke blev løst i sammenhæng med det øvrige, som jeg har omtalt her, for så ville man komme i den situation, at det eneste, købstæderne har opnået, er, at de kommer ind i amterne, kommer med til at bære de byrder, som vil blive lagt på amtskommunerne, men de får overhovedet ikke deres egne problemer løst.

Jeg vil gerne sige, at når vi i sin tid lavede en paragraf om, at disse 3 store byområder skulle behandles i et særskilt lovforslag, var det ikke ud fra det synspunkt, at disse 3 kommuner ikke skulle have deres problemer løst samtidig med amtsinddelingen og samtidig med de øvrige kommunale inddelinger, som jo i meget stærk hast finder sted ude omkring i landet.

Jeg forstår ikke den argumentation, som hr. Søren Jensen har gjort gældende. Han henviser i øvrigt i sine udtalelser til hr. Per Federspiel. Nu ved vi her i det høje ting, at